

“Hem d’estimar molt l’Església”

Amb ocasió d’un nou aniversari del traspàs de Sant Josepmaria, el proper 26 de juny, oferim un testimoni de primera mà sobre l’esdeveniment, ocorregut a Roma ara fa 31 anys.

16/06/2006

Maria Pilar de Meer de Rivera, *Chus*, viu a Barcelona. Nascuda a Valladolid en plena Guerra Civil, va conèixer l’Opus Dei sent estudiant de batxillerat. Estudià medicina en la Universitat de Navarra. Després

d'acabar els estudis es va traslladar a Roma. Allí va col·laborar amb Sant Josepmaria en el govern de l'Opus Dei i va dirigir el Col·legi Romà de Santa Maria, un centre internacional d'estudis de Pedagogia. El fundador de l'Opus Dei va visitar aquesta institució, situada a Castelgandolfo, en nombroses ocasions. Ho va fer per última vegada el mateix dia del seu sobtat traspàs, el 26 de juny de 1975.

“Recordo aquest dia com si fos ahir - comenta Chus-. Sant Josepmaria havia vingut a Vila delle Rose, així es diu la casa. L'esperàvem amb molta il·lusió. Va arribar a les 10.30 h. acompanyat de Mons. Àlvaro del Portillo i de Mons. Xavier Echevarría. Ens portava com a regal una peça de cristall transparent. Ens va comentar que eren les últimes hores que passava a Roma”.

Sant Josepmaria va mantenir una breu trobada informal amb les

presents. Explica Chus: “va seure com altres vegades al costat de la llar de foc de la sala d’estar. Va ser una estona entranyable, en la qual, malgrat el cansament, va voler dedicar una estona a la formació de les seves filles”.

Servir l’Església

Es donava la circumstància que era la primera vegada que hi havia, al Col·legi Romà de Santa Maria, estudiants dels cinc continents. Per això, afegeix De Meer, Sant Josepmaria “es va interessar per les últimes arribades a Roma, des de Kenya i Filipines, i sobretot per les japoneses, i les va animar a aprofitar el temps d’estudi; també –com tantes vegades- va mostrar la seva sol·licitud paternal afegint al consell d’estudiar el de fer esport i saber descansar”.

El dia anterior, havia estat l’aniversari de l’ordenació sacerdotal

dels tres primers capellans de l'Opus Dei. Ho va voler esmentar, i va recordar a les presents, totes dones: *“Vosaltres teniu ànima sacerdotal... Podeu i heu d'ajudar amb aquesta vostra ànima sacerdotal; i amb la gràcia del Senyor i el sacerdoci ministerial (...) farem una tasca eficaç”*. Més endavant va afegir: *“Hem d'estimar molt l'Església i el Papa, sigui qui sigui. Demaneu al Senyor que el nostre servei sigui eficaç per a la seva Església i per al Sant Pare.”*

En aquest context de tertúlia, una noia xilena va parlar al fundador de l'Opus Dei dels baptismes, confessions, primeres comunions, fruit d'una catequesi en una illa del sud de Xile -Chiloé- on ella havia participat. “Em va commoure la resposta”, assegura Chus, que recorda les paraules que digué aleshores Sant Josepmaria: *“Tingues present que no era fruit vostre: era*

fruit de la passió del Senyor, del dolor del Senyor, dels treballs, de les penes duts amb tant amor per la Mare de Déu; de l'oració de tots (...), de la santedat de l'Església. Es manifestava en aparença com a fruit del vostre treball, però no tingueu l'orgull de pensar que és així". Sant Josepmaria “deia aquestes paraules pausadament, amb un to que reflectia amb naturalitat la profunditat de la fe amb què les expressava; eren una crida a ser humils”, afegeix Chus. La trobada va concloure amb unes paraules sobre la riquesa que conté per a una persona cristiana la vida quotidiana i “els petits detalls que es presenten al llarg de la jornada”.

Al cap d'un moment, sant Josepmaria va comentar que no es trobava bé: “Vam interrompre la tertúlia, mentre ens tranquil·litzava, bromejant i sense donar importància a la seva indisposició. Després de descansar

uns minuts en un despatx, es va dirigir al garatge per a tornar a Roma. Amb el seu bon humor habitual va comentar: perdoneu-me, filles, per la llauna que us he donat. Va saludar el Santíssim a l'oratori i es va acomiadar. Eren les onze i vint del matí. Uns minuts abans de les dotze, va arribar a Roma. En entrar al despatx on habitualment treballava va morir.”

El serè dolor de Mons. Álvaro

Conxita Areta Romero, navarresa establerta des de fa anys a Barcelona, va viure des de la seu central a Roma el traspàs del fundador. Fou testimoni del dolor serè de Mons. Álvaro del Portillo, el fidel col·laborador de sant Josepmaria i primer successor seu al front de l'Opus Dei.

“Prop de l'una del migdia –explica Conxita- ens van avisar de part de Mons. Álvaro perquè reséssim per un

assumpte molt urgent”. No podia imaginar que estava pregant per la vida del Fundador: en aquells moments rebia la Unció dels malalts i tractaven de reanimar-lo. “Al voltant de les dues menys quart vam saber que sant Josepmaria havia traspassat. La serenitat va començar a notar-se amb la mateixa força que el dolor”, recorda.

Els seus records prossegueixen així: “Sempre he agraït a Déu haver pogut ajudar en la cura d’alguns detalls al costat del cos sense vida de sant Josepmaria. La serenitat del seu rostre omplia de pau. Després de preparar els ornaments amb què el van revestir i de disposar tot allò necessari per a la celebració de la primera eucaristia *corpore insepulto* que Mons. Àlvaro va celebrar, vaig tenir l’ocasió de vetllar les restes mortals de sant Josepmaria en la matinada del dia 27 de juny. Vaig presenciar molts testimoniatges de

veneració i afecte dels qui acudien a vetllar el cos: personatges de l'Església o de la vida civil, empleats, joves i ancians, mares de família amb canalla... L'última eucaristia *corpore insepulto*, celebrada també per Mons. Àlvaro, va resultar especialment emotiva. Mons Àlvaro, a qui tots en l'Obra vèiem com a germà gran, ens va demanar nous propòsits de fidelitat. Recordo el seu èmfasi en un tret destacat de sant Josepmaria, que ens movia a imitar: la humilitat, el seu desig de passar ocult.”

I conclou la Conxita: “realment va ser difícil assimilar la idea que no era ja a la terra. Era tan viva la seva presència en tots els detalls materials de la casa, i fins i tot la proximitat física de les seves sagrades despulles a la cripta de l'oratori de Santa Maria [actualment Església Prelatícia], que ens sentírem des del primer moment acompanyades per ell des del Cel i com esperonades a esforçar-nos amb

nova energia per a fer realitat en la nostra vida tot allò que amb la seva vida ens havia ensenyat.”

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-es/article/hem-destimar-molt-lesglesia/> (01/03/2026)